

Když cítím zas ten vítr vát

Waldemar Matuška

Ten vítr znám, co nad mořem se toulá rád,
je samá sůl a vůni má, již měl bych znát.
a vzpomínám, jak z útesu sto houslí hraje v mol,
když cítím zas ten vítr vát.

Byl neklidný jak horký dech a z dálek vál,
a najednou rád měl jsem víc než jsem si přál.
Než přes měsíc zas přešel mrak
jak stín přes tichou tvář,
můj sebe klam
však neobstál.

Dnes po stopách už smazaných se zkouším dát
a bezradný a v rozpacích jsem zůstal stát.
Však pokaždé mě zavolá ten známý malý hlas,
když cítím zas ten vítr vát.

Ten vítr vát.